

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 145

16 Νοεμβρίου 2004

Τό κόστος τῆς ἐλευθερίας

ταν ἀκοῦτε γιά κόστος τῆς ἐλευθερίας, μή ἀφήνετε τό λογισμό σας νά πλανηθεῖ σιό μακρό ἱστορικό χρονικό, πού καταγράφει τίς περιπέτειες τοῦ γένους μας, παλιές καί νεότερες, ἥ στίς ἀφόρρητες ταλαιπωρίες τῶν καταπιεσμένων λαῶν τῆς σημερινῆς οἰκουμένης. Γῆ καί θάλασσα, ὀλάνθιστοι κάμποι καί ἀπρόσιτες κορφές ἐναλλάσσουν τό θρῆνο μέ τόν παιάνα τῆς δόξας, γιά κείνους, πού πάλαιψαν καί θυσιάστηκαν γιά τῆς πατρίδας τήν ἐλευθερία ἢ γιά τήν κατάλυση τῶν δομῶν τῆς κοινωνικῆς ἐκμετάλλευσης. Ἡ ἐλευθερία, ἂν ὑπάρχει καί ὅπου ὑπάρχει, εἶναι στάλαγμα τῆς θυσίας. Τοῦ πόνου. Τῆς ἄμετρης στέρνης. Τῆς αἱματηρῆς ἀντιπαράθεσης μέ τόν ἐχθρό. Τῆς γενναίας πάλης μέ τό θάνατο. Ἡ ἱστορική ἐμπειρία ὅλων μας εἶναι τόσο δυνατή καί τόσο πειστική, πού δέν ἀφήνει περιθώρια γιά ἀμφισβήτηση ἢ γιά διάφορη ἐκτίμηση τοῦ καταγραμμένου πληροφοριακοῦ ὕλικου.

Η ἀμφισβήτηση ἀρχίζει νά λειτουργεῖ καί νά κατατρώγει τή συνειδηση, ἀπό τή στιγμή πού ἐπιχειροῦμε τό τόλμημα νά ἀναμετρηθοῦμε μέ τά προσωπικά μας ὄνειρα καί τήν προσωπική

μας συμπεριφορά. "Όταν αφήνουμε τό λογισμό μας νά τεχνολογήσει τήν πολυτραγουδισμένη χαρά τῆς ἐλευθέρης γραφῆς τοῦ δικοῦ μας ἐγκόσμιου περπατήματος. Κάπου ἐκεῖ, στό ξεκίνημα τοῦ δρόμου μας ἢ σέ κάποια αἰνιγματική διασταύρωση, ἡ πινακίδα μέ τό καυτό ἐρώτημα στήνεται μπροστά μας. Ποιό πνευματικό χάρagma ἔχουμε μέσα μας, πού τυπώνει τό ὑπαρξιακό ὄραμα τῆς ἐλευθερίας; Καί ποιό βίωμα μπορεῖ νά ἀναλυθεῖ καί νά ἐρμηνευτεῖ σάν ἐνεργοποίηση τοῦ μεγάλου ὁράματος;

Κάποιοι γύρω μου, θά βιαστοῦν νά προσδιορίσουν τό pronόμιο τῆς ἐλευθερίας τους, ὡς τήν ἀδέσμευτη διακίνηση στόν ἱστορικό χωροχρόνο καί ὡς τή δυνατότητα πρόσβασης καί πρόσκτησης ὅλων τῶν ἀγαθῶν, πού ἀναπτύσσει καί προβάλλει στή βιτρίνα του τό κοινωνικό καί πολιτιστικό κατεστημένο τῆς ἐποχῆς. "Όμως, ποιός δέ γνωρίζει, ὅτι τά πολυδιαφημισμένα δῶρα τοῦ πολιτισμοῦ μας εἶναι, ταυτόχρονα καί ἐμπορεύματα; Κάποιοι τά ἐμπορεύονται. Κάποιοι ἐκμεταλλεύονται τή δική μας πείνα γιά ἀπελευθέρωση καί γιά ἐκσυγχρονισμό καί πλουτίζουν μέ τή σταδιακή ὑποδούλωσή μας στήν προπαγάνδα τους καί μέ τή ἔνταξή μας στά σχήματά τους. "Αν κανείς τό ψάξει, πλατειά καί βαθειά, θά ἀνακαλύψει, πώς ὅλες οἱ ταμπέλες, πού διαφημίζουν «ἀπελευθέρωση», βρίσκονται ἀναρτημένες στά στρατόπεδα τῆς κοινωνικῆς καί ὑπαρξιακῆς αἰχμαλωσίας μας. Μᾶς ὑπόσχονται νά μᾶς κάνουν ἐλεύθερους. Καί μᾶς καταντοῦν «ἐξαρτημένους».

Η ἄλλη θεώρηση καί ἡ ἄλλη ἄποψη, ἀνακαλύπτει τήν ἐλευθερία στήν ἀκριβῶς ἀντίστροφη δρομολόγηση τῶν ὁραμάτων τῆς προσωπικότητας. Ἐλεύθερος εἶσαι, ὅταν μπορεῖς νά ἀρθρώσεις τήν ἄρνηση στήν προπαγάνδα καί στή διαφήμιση τοῦ περιβάλλοντός σου. "Όταν εἶσαι σέ θέση νά προβάλεις τό «βέτο» σου στόν ἐκχυδαϊσμένο μοντερνισμό. "Όταν ἔχεις τήν ἱκανότητα νά ἀναπτύξεις τά προσωπικά σου κριτήρια, μέ γνώμονα ὄχι τό ρεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἀλλά τήν κοσκινισμένη καί καταξιωμένη ἐμπειρία τῶν προγόνων σου καί τῶν γύρω σου. Τό δείγμα, πού μᾶς παραδίνεται, ὄχι ὡς ἐμπόρευμα, προορισμένο νά πλουτίσει τούς λίγους. Ἀλλά ὡς θησαύρισμα πνεύματος, ἱκανό νά ἐξαγιάσει καί νά ὑπερπληρώσει τήν ψυχή μέ εὐτυχία καί ἱκανοποίηση.

Σ
Κ
Α
Ν
Δ
Α
Λ
ΟΜ
Π
Ε
Ζ
Ε
Ν
Ι
Τ
Η

Κατηγορώ δημόσια τό Χριστόδουλο (5)

Προλογικά, πρίν παρουσιάσω, σέ δημόσια ἐνημέρωση καί κρίση, τή «μαϊμού» ἀνακριτική διαδικασία, πού μεθόδευσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, μέ τερματικό στόχο τήν ἀπόνιση τοῦ «κεκραγμένου» φίλου του Μητροπολίτη Μπεζενίτη, θεωρῶ ὑποχρέωσή μου νά ἐπισημάνω μιὰ σκόπιμη καί ὑπουλη ἀσάφεια τῆς Συνοδικῆς ἐντολῆς. Τό ἔγγραφο, μέ τήν ὑπογραφή τοῦ Χριστόδουλου, πού «ἐντέλλεται» τό Μητροπολίτη Ἡλείας Γερμανό νά διενεργήσει ἀνακρίσεις, γιά νά διαπιστώσει, ἂν τό περιεχόμενο τῶν κασετῶν, μέ τούς ἀνώμαλους ἐρωτικούς διαλόγους τοῦ κ. Μπεζενίτη, σκανδάλισε τό λαό, διατυπώνει μέ πολύ πονηρό τρόπο τό κατηγορητήριο, δίνοντας στόν ἀνακριτή τήν εὐχέρεια (ἢ τήν ἐντολή) νά νεροπλύνει τό φάκελλο καί νά παρουσιάσει ἀνεύθυνο τόν ἥρωα τοῦ εἰδεχθοῦς ἐκκλησιαστικοῦ σκανδάλου.

Μεταφέρω, κατά λέξη, τήν ἐγκληση: Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος «ἐκρίνεν ὅτι συντρέχει περίπτωσις κανονικῆς διώξεως τοῦ ἐν τοῖς ὑπερθεῖν διαλαμβανομένου Ἀρχιερέως ἐπὶ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, φερομένῳ ὡς δημιουργηθέντι ἐξ ἀμφισβητουμένων ἐκφράσεων καί λέξεων τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιερέως...».

Ἄραγε, γιατί οἱ ἐπιλήψιμες φράσεις καί λέξεις, πού προκάλεσαν τόν πάνδημο σκανδαλισμό, χαρακτηρίζονται «ἀμφισβητούμενες»:

Ἡ ἀμφισβήτηση εἶναι ἐννοιολογική; Ἀμφισβητεῖ, δηλαδή, ἡ Σύνοδος καί, ἰδιαίτερα ὁ πρόεδρος, πού ὑπογράφει τήν ἐντολή, τήν ἠθική βαρύτητα (σωστότερα, τήν ἀνῆθικη βαρύτητα) τῶν «ὑπὸ κρίση» φράσεων; Ἀμφισβητεῖ, ἂν ἐξευτελίζουν τήν ἀρχιερωσύνη καί τό ἀρχιερατικό πρόσωπο, πού πρωταγωνιστεῖ στοὺς ὁμοφυλοφιλικούς διαλόγους; Μά... στήν εἰσαγωγή τοῦ ἴδιου

έγγράφου, δίχως νά χαρακτηρίζεται ή συνομιλία Μπεζενίτη μέ τόν έρωτικό του εταίρο «άμφισβητούμενη», προσδιορίζεται, άπερίφραστα, ως «άκατάλληλος διά κληρικόν συνομιλία». "Όταν ή Σύνοδος τήν στιγματίζει ως «άκατάλληλον διά κληρικόν συνομιλίαν», άποκλείει, τήν άμφισβήτηση καί δέχεται, ως αύτονόητη ή έξακριβωμένη τήν ήθική της άπαξία. Γεγονός, πού δέν έπιτρέπει τόν, έκ τών ύστέρων, άποχρωματισμό της καί τήν ένταξή της στην κλάση τών «άμφισβητούμενων».

"Αν πάλι, ό προσδιορισμός «άμφισβητούμενες έκφράσεις καί λέξεις» δέν άναφέρεται στην ήθική τους βαρύτητα, αλλά έπισημαίνει τήν άμβιβολία του Συνοδικού Σώματος γιά τή γνησιότητα τους, γιά τό άν «πράγματι» οί φράσεις αυτές έκστομίστηκαν από τόν Άρχιερέα Μπεζενίτη ή εΐναι άπομιμήσεις τής φωνής του άπό τρίτους, ανθρώπους του μίσους καί τής δολοπλοκίας, οί Συνοδικοί καί ό Άρχιεπίσκοπος δέν είχαν νά κάνουν τίποτε άλλο, παρά νά στείλουν τίς κασέτες σέ είδικό έργαστήριο, γιά νά τίς έλέγξει καί νά άποφανθεΐ ύπεύθυνα καί τελεσιδίκαι.

Αυτό δέν ξγινε. Ή έγκληση διατυπώθηκε μέ αύτή τήν άσάφεια στην έντολή, πού στάλθηκε στον άνακριτή, καί μέ αυτό τό χαλαρό προσδιορισμό, όχι γιατί ύπήρχε άμφισβήτηση, σχετικά μέ τή γνησιότητα τών διαλόγων, αλλά, έπειδή ύπήρχε ή βεβαιότητα, πώς εΐναι ύποκλοπή αύθεντικού διαλόγου. Γι' αυτό έπιδιώχθηκε νά άποχρωμαστειΐ καί νά άποδυναμωθεΐ, γιά νά τροχιοδρομηθεΐ, μέ άνεση, ή άπαλλαγή του κατηγορούμενου.

* * *

Μετά άπό τήν παρατήρηση αύτή,

προχωρούμε στην έκθεση τών «συμβάντων» κατά τήν άνακριτική διαδικασία.

Τήν πρώτη κασέτα τήν επέστρεψε ή Σύνοδος στό μηνυτή, ως άπαράδεκτη. Ό φάκελλος, όμως, δέν έφτασε άδειος στά χέρια του άνακριτή. Του παραδόθηκε, φορτωμένος όχι μόνο μέ τήν έπίμαχη κασέτα, αλλά καί μέ άλλες, πρόσθετες, άπό τίς έκατοντάδες, πού κυκλοφόρησα. Καί αυτό, γιατί, κατά τό διάστημα τής μεγάλης καθυστέρησης, πού ό κ. Χριστόδουλος έπαιζε μέ τό χρόνο καί μέ τό όνειρο νά αλλάξει ή σύνθεση του Συνοδικού σχήματος, άλλοι μηνυτές, μέλη τής έκκλησιαστικής έπαρχίας τής Άττικής, κατάθεσαν στην άρχιγραμματεία τής Ίερās Συνόδου έπώνυμες καταγγελίες έναντίον του Μητροπολίτη Μπεζενίτη καί υπέβαλαν, «συνημμένα» καί δυό κασέτες, άπό αυτές, πού είχαν πιά διασπαρεί καί είχαν γίνει δημόσιο καρκίνωμα καί πανελλαδική χλεύη.

Ό άνακριτής μπλοκαρίστηκε. Έβαλε τίς κασέτες στό μαγνητόφωνο καί τίς άκουσε. Καί έμεινε έμβρόντητος. Ή φωνή ήταν, άτόφια, του Μπεζενίτη. Καί τό περιεχόμενο τών διαλόγων, άτόφιο, τό γλωσσάριο τών πεζοδρομίων τής Συγγρού. Σκέφτηκε, προβληματίστηκε, πάλαιψε μέ τή συνείδησή του. Καί, τελικά, άποφάσισε νά άπευθυνθεΐ στην Ίερά Σύνοδο καί νά ζητήσει τήν έγκρισή της, γιά έλεγχο τής γνησιότητας τών κασετών. "Αν οί κασέτες ήταν προϊόν φωνομοντάζ, ήταν εύκολο νά βγάλει πόρισμα άπαλλακτικό του κατηγορούμενου συναδέλφου του. "Αν, όμως, δέν ήταν πλαστές, αλλά γνήσιες, πώς νά καταπατήσει τό Ίερό Εύαγγέλιο καί τούς Κανόνες τών άγίων Πα-

τέρων και νά κηρύξει άθώο και άσπιλο τόν έμπνευστή και πρωταγωνιστή των χυδαίων, όμοφυλοφιλικών διαλόγων;

Ή Σύνοδος άναγκάστηκε νά συγκατανεύσει. Άν διατύπωνε άπερίφραστη άρνηση, θά είσέπραττε καταιγισμό δυσμενών κρίσεων και «ύπονοούμενων», πού θά κατακουρέλιαζαν τήν άξιοπρέπειά της. Μέ έγγραφό της έδωσε στόν άνακριτή τήν έντολή νά προβεί «είς πραγματογνωμοσύνη διακριβώσεως τής γνησιότητος ή μή των κατατεθεισών υπό μαρτύρων κατηγορίας κασετών ήχου».

Όταν, όμως, ό άνακριτής Μητροπολίτης Ήλείας Γερμανός γνωστοποίησε στόν κατηγορούμενο Μητροπολίτη Μπεζενίτη τή Συνοδική έντολή και τόν έπίσημο όργανισμό, πού επέλεξε, γιά νά τοϋ άναθέσει τήν έρευνα τής γνησιότητας των επίμαχων κασετών, εκείνος άντέδρασε, κατέθεσε ένσταση και ζήτησε νά σταλεϊ τό αίτημά του στη Διαρκή Ίερά Σύνοδο.

Ό άνακριτής άνταποκρίθηκε στό αίτημα τοϋ κατηγορούμενου και διαβίβασε τήν ένσταση στη Διαρκή Ίερά Σύνοδο.

Μεταφέρω αύτούσια τήν άναφορά τοϋ Μητροπολίτη-άνακριτή:

«Πύργος 24 Μαρτίου 2003

Πρός
τήν Ίεράν Σύνοδο τής Έκκλησίας τής
Έλλάδος

Ίωάννου Γενναδίου 14

11521 ΑΘΗΝΑ

Εύσεβάστως άναφέρω τή ΔΙΣ τά κάτωθι:

1. Ός γνωστόν διά τής ύπ' αριθμ. 4091/2173/5-12-2002 άποφάσεως τής ΔΙΣ ένεργώ ένόρκους τακτικές άνα-

κρίσεις κατά τοϋ Σεβ. Μητροπολίτου Άττικής κ. Παντελεήμονος "έπί σκανδαλισμῶ των συνειδήσεων των πιστών..."

2. Διά τής ύπ' αριθμ. 221/104/20-1-2003 άποφάσεως τής ΔΙΣ, μετά ιδικών μου έρώτημα, μοϋ έδόθη έντολή νά προβῶ είς πραγματογνωμοσύνη διακριβώσεως τής γνησιότητος ή μή των κατατεθεισών υπό μαρτύρων κατηγορίας κασετών ήχου.

3. Κατόπιν τούτου, μετά σχετικήν έρευνα των καταλλήλων ύπαρχουσών άρμοδίων ύπηρεσιών διά τήν έρευνα τοϋ ζητήματος τούτου, άπεφάσισα νά άπευθυνθῶ πρὸς τήν Διεύθυνσιν Έγκληματολογικῶν Έρευνῶν τής Γενικῆς Άστυνομικῆς Διευθύνσεως Άττικής, ὡς πλέον έγκυρον άρμοδίαν Ύπηρεσίαν και έγνωστοποίησα τοϋτο είς τόν Κατηγορούμενον Σεβ. Μητροπολίτην Άττικής κ. Παντελεήμονα διά νά λάβη γνώσιν και διά τά κατ' αϋτόν, σύμφωνα πρὸς τό άρθρον 89, τοϋ Νόμου 5383/32 Περί των Έκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων και τής πρό αϋτῶν διαδικασίας.

4. Ό Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής κ. Παντελεήμων μοϋ έζήτησε προθεσμίαν εύλόγου χρόνου διά τήν ύποβολήν των προτάσεων του επί τής άνωτέρω ένεργείας μου διά νά συνεννοηθῇ μέ τοϋς νομικούς του συμβούλους και συνεφωνήθῃ άπό κοινοϋ πρὸς τοϋτο ή ήμερομηνία 21-3-2003, ήμερα Παρασκευῆ και 12 μεσημβρινῇ.

5. Τήν ὡς άνω ήμερομηνία προσήλθε ό Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής και μοϋ παρέδωκε τήν άπό 16-3-2003 ένστασι-αίτησίν του, διά τής όποίας μεταξύ άλλων, "ένίσταται κατά τής ύπ' αριθμ. Πρωτ. 221/104/20-1-2003 άποφάσεως

τῆς ΔΙΣ ἐξαιτούμενος τὴν ἀνάκλησι τῆς ἀποφάσεως Αὐτῆς... "δὶ' οὓς λόγους ἐκθέτει καὶ συγχρόνως αἰτεῖται, ὅπως ἡ αἴτησις-ἐνστασίς του αὐτῇ διαβιβασθῇ ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὴν ΔΙΣ.

6. Ἐπειδὴ ὁ Κατηγορούμενος Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων αἰτεῖται νὰ διαβιβάσω τὴν αἴτησιν-ἐνστασίν του εἰς τὴν ΔΙΣ,

Ἐπειδὴ θεωρῶ σκόπιμον νὰ μὴ προχωρήσω εἰς τὴν διενέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης, χωρὶς νὰ δοθῇ λύσις εἰς τὸ αἶτημα τοῦτο τοῦ Κατηγορουμένου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος ἀπὸ τὴν ΔΙΣ,

Ἐπειδὴ κατ' ἄρθρον 144 τοῦ Νόμου 5383/32 "... καὶ πᾶσαν ἑτέραν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων ἀμφισβήτησιν λύει κατ' αἴτησιν οἰουδήποτε τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ 'Ι. Σύνοδος",

Διαβιβάζω τῇ ΔΙΣ τὴν ἀπὸ 16-3-2003 αἴτησιν-ἐνστασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος καὶ παρακαλῶ διὰ τὴν λήψιν σχετικῆς ἀποφάσεως τὴν ὁποῖαν καὶ νὰ μοῦ γνωρίσῃ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ,

+ Ὁ Ἡλείας Γερμανός
Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Κοινοποιήσις:

Σεβ. Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα, Κηφισιά, ἵνα λάβῃ γνῶσιν καὶ μέ τὴν πληροφορίαν, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἱκανοποιήσω τὸ ἕτερον αἶτημά του, δηλαδή νὰ τοῦ γνωρίσω τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν μαρτύρων κατηγορίας, οἵτινες κατέθεσαν εἰς τὴν Ἀνάκρισιν τὰς μαγνητοταινίας ἡχοῦ, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὴν μυστικότητα τῆς Ἀνακρίσεως».

Τί θὰ περίμενε κανεὶς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, τὴ φρουρὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐπρέπειας καὶ τῆς Κανονικῆς ἀκρίβειας;

Οἱ κασέτες βοοῦσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ κραυγάζουν καὶ νὰ μηνύουν στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, πὼς τὸ Πανάγιο Θυσιαστήριον τό βεβηλώνει ἓνας ὁμοφυλόφιλος, σφετεριστῆς τῆς ἀρχιερατικῆς ὑπευθυνότητος. Ἡ Συνοδικὴ ἀπόφασις, πού γνωστοποιήθηκε στὸν ἀνακριτὴ, δέσμευε καὶ τὴ Σύνοδο καὶ τὸν ἀνακριτὴ καὶ κάθε κλιμάκιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης, γιὰ τὴ συνέχισι τῆς ἀνακριτικῆς διερεύνησης καὶ τῆς ὑποβολῆς ἀμερόληπτου πορίσματος. Ἡ δημόσια κατακραυγὴ, πού κατάντησε σαρωτικὴ θύελλα καὶ πού, στὸ πέρασμά της κατάκαιγε τὸ κύρος ὄλων τῶν στελεχῶν τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἀφηνε ἀνοιχτὴ πόρτα διαφυγῆς ἀπὸ τὸ χρέος. Ἡ Συνοδικὴ ἀπάντησις, στὸ δεύτερον ἐρώτημα τοῦ ἀνακριτῆ, ἔπρεπε νὰ ἀναπαράγῃ τὴν πρώτη ἀπόφασιν. Νὰ ἀπορρίπτῃ τὸ αἶτημα τοῦ κατηγορουμένου καὶ νὰ ἐμμένῃ στὴν ἐντολὴ νὰ πραγματοποιηθεῖ ὁ ἐλεγχος τῆς γνησιότητος τῶν κασετῶν καὶ ἡ γνωμάτευσις νὰ καταστρωθεῖ στὸν ἀνακριτικὸ φάκελλο.

Αὐτὸ περίμενε κάθε λογικὸς καὶ στοιχειωδῶς ἔντιμος ἄνθρωπος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὅμως, ἔπραξε τὸ ἀντίθετο. Τὸ ἀπροσδόκητο. Τὸ μεμπτό. Τὸ ἐκθεμελιωτικὸ τῆς Κανονικῆς τάξεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ καταλυτικὸ τῆς θεμελιωδέστατης ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας. Ἀνῆρσε τὸν ἑαυτὸ της. Αὐτοκαταργήθηκε καὶ αὐτοεξευτελίστηκε. Ὑπέκυψε στὴν ἀπαίτησι τοῦ κατηγορουμένου, νὰ μὴ πραγματοποιηθεῖ ὁ ἐλεγχος τῆς γνησιότητος τῆς φωνῆς

του καί τῶν διαλόγων του. Νά χαρακτηριστοῦν οἱ κασέτες ὡς προϊόντα ὑποκλοπῆς καί τό περιεχόμενο τῶν κασετῶν ὡς «προσωπικά δεδομένα», πού καλύπτονται καί φρουροῦνται ἀπό τή νεόκοπη νομοθετική ρύθμιση καί δέν ἐπιτρέπεται σέ κανένα νά τά ἀνασκαλέψει καί νά τά προσαγάγει ὡς ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἐνοχῆς.

Μεταφέρω ἀκέραιο καί τό ἀπαντητικό ἔγγραφο τῆς Συνόδου στήν ἀναφορά τοῦ ἀνακριτῆ.

«**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ**
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΘΗΝΗΣ τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 2003

Πρός

Τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Ἡλείας κ. Γερμανόν.

Εἰς Πύργον.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖσα ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 3^{ης} ὁδεύοντος μηνός Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καί εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 23/24.3.2003 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ διαβιβάζετε κατὰ τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 144 τοῦ Ν. 5383/1932 "Περί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας" τήν ἀπό 16.3.2003 ἐνστασιν-αἴτησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, διά τῆς ὁποίας ἐνίσταται κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 221/104/20.1.2003 Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου περί διενεργείας πραγματογνωμοσύνης, διά τήν ἔρευναν τῆς γνησιότητος τοῦ περιεχομένου τῶν κατατεθεισῶν ὑπό μαρτύρων τινῶν μαγνητοταινικῶν ἤχου, εἰς τά πλαίσια τῶν διενεργουμένων ὑφ'

ὧμῶν τακτικῶν ἐνόρκων ἀνακρίσεων εἰς βάρος τοῦ ὡς ἄνω ἐνισταμένου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, καί τῆς ὑμετέρας ἀποφάσεως περί ἀποστολῆς αὐτῶν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τήν Διεύθυνσιν Ἑγκληματολογικῶν Ἑρευνῶν τῆς Γενικῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀττικῆς, καί αἰτεῖται τήν ἀνάκλησιν τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων καί τήν ματαίωσιν τῆς προεξαγγελθείσης πραγματογνωμοσύνης, ὡς μὴ νομίμου, ἡ Ἱερά Σύνοδος συνδιασχεψαμένη κατὰ τήν ὡς εἴρηται Συνεδρίαν Αὐτῆς. λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν α) τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 370Α' τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη προσφάτως διά τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3090/2002 (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 329/24.12.2002), διά τῶν ὁποίων ὁρίζεται παράνομος καί ἀξιοποινος ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως, ἡ χρῆσις παρανόμων ἀποδεικτικῶν μέσων, ἐν οἷς καί αἱ μαγνητοταινίαι ἤχου ὡς προϊόντα ὑποκλοπῆς, β) τήν νομολογίαν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἥτοι τοῦ Ἀρείου Πάγου (Ἀποφάσεις 876/1994, 130/1996 καί 1/2001), καθ' ἧς ἡ μαγνητοταινία ἤχου τυγχάνει συνταγματικῶς ἀπηγορευμένον ἀποδεικτικόν μέσον καί γ) προεχόντως δέ τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9, 9Α' καί 19 τοῦ ἰσχύοντος καί προσφάτως ἀναθεωρηθέντος Συντάγματος, διά τῶν ὁποίων θεωρεῖται καί συνταγματικῶς ἀπηγορευμένη ἡ χρῆσις ἀποδεικτικῶν μέσων, ἀποκτηθέντων κατὰ παραβίασιν τοῦ συνταγματικῶς κατοχυρωμένου ἀτομικοῦ ἀπορρήτου, ὡς καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 11 τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2003 Γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου κ. Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου καί τήν Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῶν κ. κ. Στεφάνου Δε-

ληκωστοπούλου και Λάμπρου Σινανιώτου, έδέχθη τήν ένστασιν-αίτησιν τοῦ καθ' οὗ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος καί τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, ἀνακαλεῖ τήν ἀπό 17.1.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς καί ματαιώνει τήν διενέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἐπὶ τῶν κατατεθεισῶν ὑπὸ τινῶν μαρτύρων μαγνητοταινιῶν ἥχου, ὡς νόμῳ ἀβάσιμον.

Πρὸς δέ τούτοις γνωρίζομεν ὡμῖν ὅτι, ἡ λοιπὴ ἀνακριτικὴ διαδικασία θέλει συνεχισθῇ κανονικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5383/1932 "Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας" καί ὑποβληθῇ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὁ φάκελλος τῆς ὑποθέσεως, μετὰ τοῦ ὑμετέρου Πορίσματος.

Ἐπὶ δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τήν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, δι-ατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ,

Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος».

***

Ἡ δευτέρη αὐτῇ Συνοδικὴ ἀπάντη-ση στὸν ἀνακριτὴ Μητροπολίτη Ἡλείας Γερμανό, δέν ἀποτελεῖ μόνο πα-ραβίαση τοῦ ἄρθρου 370Α παρ. 3 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα, τὸ ὁποῖο ὁρίζει ὅτι ἡ χρῆση τῶν μαγνητοταινιῶν δέν εἶναι ἄδικη, ὅταν γίνεται ἐνώπιον ἀνκριτικῆς ἀρχῆς γιὰ νὰ διαφυλάξει δικαιολογη-μένον συμφέρον, ἀλλὰ ἀποτελεῖ, ταυ-τόχρονα, καί μνημεῖο ἀναιδοῦς περι-φρόνησης ὅλων τῶν καθαγιασμένων Κανόνων λειτουργίας τοῦ Συνοδικοῦ μας πολιτεύματος.

1. Τί ἄραγε μεσολάβησε ἀπὸ τήν ἐκ-δοση τῆς πρώτης Συνοδικῆς ἀπόφα-

σης καί τῆς ἐντολῆς στὸν ἀνακριτὴ, νὰ ἐνεργήσῃ γιὰ τὴ διακρίβωση τῆς γνη-σιότητος τῶν κασετῶν, ἴσαμε τήν ἐκ-δοση τῆς δευτέρας, πού ἀνακαλοῦσε τήν πρώτη καί δημιουργοῦσε ἀσπίδα προστασίας στὸ δράστη τῶν ὁμοφυ-λοφιλικῶν διαλόγων; Τὰ νομικὰ δεδο-μένα ἦταν τὰ ἴδια καί ὅταν ἐκδόθηκε ἡ πρώτη ἀπόφαση. Ὁ σκανδαλισμὸς τῶν πιστῶν, σέ ἡφαιστειακὴ ἔξαρση, σέ χρονικὸ διάστημα μεγαλύτερο τοῦ χρόνου. Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, σαφεῖς καί ἄτεγκτοι, δεσμευτικοὶ γιὰ τὸ Συνοδικὸ Σῶμα καί γιὰ κάθε εὐσυνείδητο λει-τουργό τῆς Ἐκκλησίας. Τί ἦταν ἐκεῖνο, πού ἀνάγκασε τὸν πρόεδρο τῆς Συνό-δου Χριστόδουλο καί τήν ἄφωνη Συνο-δικὴ πλειοψηφία, νὰ ἀλλάξουν γνώμη;

Τὸ κίνητρο εἶναι προφανές καί δέν μπορεῖ νὰ καμουφλαριστεῖ μέ κανένα νομικὸ ἢ νομικοφανές ἐπίχρισμα. Ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης, ὁ ἓνας τοῦ ὁμοφυλοφιλικοῦ διαλόγου, ἔπρεπε νὰ σωθεῖ. Νὰ μὴ παρουσιαστεῖ μπροστά του, κατὰ τήν ἐμφάνισή του στὸ Συνο-δικὸ Δικαστήριον, ἐπίσημη γνωμάτευ-ση, πού νὰ τὸν καίει. Καί ἡ πόρτα δια-φυγῆς καί σωτηρίας ἀνοίγε μέ τὸ δεύτε-ρο Συνοδικὸ ἐγγράφο, πού ἀπαγόρευε τὴ διενέργεια τῆς πραγματογνωμοσύ-νης.

2. Εἶναι χαρακτηριστικὸ καί τὸ δια-κρίνει ὁ ἀναγνώστης μέ τήν πρώτη μα-τιά, ὅτι τὸ σκεπτικὸ τοῦ δευτέρου Συ-νοδικοῦ ἐγγράφου, πού ἀναιρεῖ τὸ πρῶ-το καί ἀπαγορεύει τήν πραγματογνω-μοσύνη, ἐπικαλεῖται, ἀποκλειστικά καί μόνο, τὶς καινοφανεῖς διατάξεις περὶ ὑποκλοπῆς τηλεφωνικῶν συνδιαλέ-ξεων. Ἡ ἀπαγόρευση δέ θεμελιώνεται σέ κανένα Ἱερὸ Κανόνα ἢ σέ διάταξη τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ τῶν Ἐκ-

κλησιαστικῶν Δικαστηρίων», ἀλλὰ στήν ἀπαίτηση τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, νά θεωρεῖται ὡς «προσωπικό δεδομένο», ἀπαραβίαστο καί ἀνέλεγκτο, ἡ κάθε ἠθική ἐκτροπή ἢ διαστροφή τους. Νά μήν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμφάνισή της στό ἀκροατήριό τοῦ Δικαστηρίου. Καί νά μή παρέχεται εὐχέρεια γιά τήν ἠθική ἢ ποινική ἐκτίμησή της.

Μπορεῖ, ὅμως, νά χαρακτηριστεῖ ἀπό Σύνοδο Ὁρθοδόξων Ἱεραρχῶν ἡ ὁμοφυλοφιλική διαστροφή ἑνός ἀνώτατου λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς «προσωπικό δεδομένο», ὡς στοιχεῖο τῆς προσωπικῆς, ἀπαραβίαστης ζωῆς; Ἐπιτρέπεται νά διαφυλάσσεται, ὡς ἀπόρρητο, ἡ χυδαία συνομιλία ἑνός Μητροπολίτη, πού διαποιμαίνει εὐρύτατη ἐκκλησιαστική ἐπαρχία καί εἶναι ταγμένος νά προβάλλει, μέ τή διδασχά του καί μέ τή βιοτή του, τό δεῖγμα καί τήν ποιότητα τῆς «καινῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς»;

Ἡ Συνοδική ἀπόφαση, πού ἀπαγορεύει τή διερεύνηση τῶν κασετῶν, ἐπειδὴ εἶναι... «προσωπικά δεδομένα», ἀποτελεῖ ἐκτροχιασμό τοῦ Συνοδικοῦ Ὁργάνου. Πράξη, πού θά μείνει στήν ἱστορία, ὡς δεῖγμα τραγικῆς ἀνευθυνότητας καί ἔσχατης διαφθορᾶς.

3. Πρέπει, μέ ἰδιαίτερη ἔμφαση, νά ὑπογραμμιστεῖ καί τοῦτο: Ἡ ἀπολυτότητα καί ἡ στεγανότητα, πού ἐκφράζονται στό Συνοδικό ἔγγραφο, δέν καλύπτονται οὔτε ἀπό τή σχετική Νομοθεσία, οὔτε ἀπό τήν πρακτική τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων. Προδίδουν στάση τρόμου καί ἀμήχανη προσφυγή σέ ἀχώνευτες διατάξεις, γιά νά ξεγλιστρήσουν ἀπό τόν κλοιό τοῦ χρέους καί νά ἀποφύγουν τήν καταδίκη τοῦ ὁμοφυλοφιλικοῦ ἄγους.

Ὁ συνταξιούχος νομικός παράγοντας, ἄλλοτε ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πού τόν ἐπιστράτευσε ὁ Χριστόδουλος, γιά νά ἐπικαλύψει, νομικά, τήν αὐθαιρεσία του, μετά τήν ἔκθεση τῶν νομικῶν διατάξεων, πού προστατεύουν τά «προσωπικά δεδομένα», μιλάει, μέ σαφήνεια, καί γιά τίς περιπτώσεις, πού τό ἀπόρρητο τῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων αἱρεται καί πού ἡ χρήση τῶν παρανόμως ἀποκτηθεισῶν μαγνητοταινικῶν δέν ἀποτελεῖ πράξη ποινικῶς κολάσιμη.

Γράφει: «Πρόβλημα ὅμως ὑπάρχει διὰ τήν ὑπό τῆς ὡς ἄνω διατάξεως (ἄρθρ. 370Α παρ. 4) προβλεπομένην τρίτην περίπτωσηιν.

Πράγματι ἡ ὡς ἄνω διάταξη ὀρίζει ὅτι ἡ χρήση "παρανόμου", κατὰ τὰ ἄνω, κασέτας "δέν εἶναι ἄδικη" ὅταν ἐγινε γιά τή διαφύλαξη ἐννόμου ἢ ἄλλου δικαιολογημένου οὐσιώδους δημοσίου συμφέροντος».

Καί συνεχίζει, παρακάτω: «Ὑπὸ τήν ἐκδοχὴν αὐτὴν ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νά λάβει ὑπ' ὄψιν τῆς τήν ὡς ἄνω, "κατ' ἀξιοποιον τρόπον", ἀποκτηθεῖσαν κασέταν διὰ τῆς ὁποίας μαρτυροῦνται ὁμοφυλοφιλικές σχέσεις Μητροπολίτου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας μετὰ ἀγνώστου προσώπου, διότι ὁ ἀποστείλας τήν κασέταν αὐτὴν εἰς τήν Δ.Ι.Σ. ἰσχυρίζεται ὅτι λόγοι δημοσίου συμφέροντος ἀφορῶντος τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλουν τήν δίωξη τοῦ συγκεκριμένου Μητροπολίτου, καί ἄρα ἐφ' ὅσον ἡ ἀποστολή (χρήση) τῆς κασέτας δέν συνιστᾷ ἐν προκειμένῳ ἀξιοποιον πράξη δύναται ἡ Δ.Ι.Σ. νά τήν λάβει ὑπ' ὄψιν τῆς διότι ἡ ἄρση τοῦ ἀξιοποιίνου τῆς χρήσεως αὐτῆς συνεπά-

γεται καί τήν ἄρση τοῦ ἀξιοποιίνου τοῦ τρόπου ἀποκτήσεώς της».

Ἡ παράγραφος αὐτή τῆς εἰδικῆς γνωμάτευσης τοῦ νομικοῦ συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου αἶρει, ἤ, ἀκριβέστερα, κονιορτοποιεῖ κάθε ἐπιχειρηματολογία τοῦ Χριστόδουλου, μέ τήν ὁποία πασκίζει νά νομιμοποιήσει τήν ἀντικανονική, παράνομη καί σκανδαλώδη εὐνοιά του πρὸς τό φίλο του, πού πρόδωσε τόν ὄρκο του καί ἐκτράπηκε σέ τραγικές ἀνηθικότητες.

Εἶναι πράξη ἀφροσύνης ἡ πονηρῆς σκοπιμότητος ἡ παραθεώρηση τῆς διαιλεκτικῆς τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, πού ἐπιβάλλει τή χρήση τῆς μαγνητοταινίας, ὡς ἀποδεικτικοῦ μέσου, «γιά τή διαφύλαξη ἐννόμου ἢ ἄλλου δικαιολογημένου οὐσιώδους δημοσίου συμφέροντος». Ἡ διαφύλαξη τοῦ ἱερότατου χώρου τοῦ Παναγίου Θυσιαστηρίου καί ὁ ἐμπόδισμός τῆς προσπέλασης σ' Αὐτό τῶν ἀτόμων, πού ἐνέχονται γιά θανάσιμα παραπτώματα, ὅπως εἶναι ἡ ὁμοφυλοφιλία, δέν ἀποτελεῖ «διαφύλαξη οὐσιώδους δημοσίου συμφέροντος»; Δικαιοῦται ὁ ὁποιοσδήποτε καί εἰδικά ὁ «ἐντεταλμένος» φρουρός τῆς εὐταξίας καί τῆς καθαρότητος, νά προδώσει τόν ὄρκο του καί νά ἀποδεχτεῖ τή βεβήλωση τῆς παναγίας Τράπεζας τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου;

Ὁ κ. Χριστόδουλος καί ἡ ὑποβαθμισμένη σέ ρόλο κομπάρσου Συνοδική πλειοψηφία θεώρησαν καί ἀντιμετώπισαν ὡς ἀσήμαντη λεπτομέρεια τό διάστροφο πάθος του συναδέλφου τους καί τό χαρακτήρισαν, μέ περισσή πονηρία, ἀτομικό του καπρίτσιο, πού δέν ἔχει κανένας τό δικαίωμα νά τό προσβάλλει. Καί τοῦ ἔδωσαν τήν εὐλογία νά τό συνεχίσει ἀνενόχλητος

καί μέ τήν ἐπίσημη πιστοποίηση στό χέρι, ὅτι ἡ κραγμένη διαστροφή του, ἀκόμα καί ὅταν ξεχύνεται στό Θυσιαστήριο τῆς ἱερότατης προσφορᾶς, ἀποτελεῖ «προσωπικό δεδομένο», κατακυρωμένο καί ἀναγνωρισμένο.

4. Καί μιά τελευταία παρατήρηση.

Κατά τή χρονική περίοδο, πού στά χαλκεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μεθοδεύονταν αὐτές οἱ ἀνήκουστες μηχανορραφίες καί γινόταν δεκτὴ, ἀπὸ τήν πίσω πόρτα, ἡ διαστροφή τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ἡ πολιτικὴ Δικαιοσύνη ἀντιμετώπιζε ἓνα ἀπὸ τὰ μεγάλα καρκινώματα τοῦ κοινωνικοῦ μας σώματος. Τούς δράστες τῶν ἐγκλημάτων, πού εἶχαν ὡς ἔμβλημα τὴ 17 Νοέμβρη.

Ἡ ἐκδίκηση, ὅπως εἶναι γνωστό, κράτησε μῆνες. Καί οἱ δικαστές, εὐσυνείδητοι καί ἀμερόληπτοι, προσπάθησαν νά διερευνήσουν ὅλα τὰ στοιχεῖα, πού προσφέρονταν γιά διαλεύκανση τῆς ὑπόθεσης καί ἐντοπισμό τῶν εὐθυνῶν. Δέν αὐτοδεσμεύτηκαν στό νομικὸ πλέγμα τῶν «προσωπικῶν δεδομένων». Καί δέν παρέκαμψαν ὅποιο-δήποτε φανερό ἢ μυστικὸ περιστατικό, πού ἀποτελοῦσε κρίκο στὴν ἀλυσίδα τῶν ἐγκλημάτων. Καί τίς κασέτες, πού βρῆκαν, τίς ἐπεξεργάστηκαν καί τίς ἀξιοποίησαν. Καί τὰ χαρτιά, πού ἀνέσυραν ἀπὸ καταχωνιασμένα ἀρχεῖα, τὰ μελέτησαν καί τὰ ἀξιολόγησαν. Καί τὰ βιντεοκλίπς, πού ἔπесαν στά χέρια τους, τὰ πέρασαν ἀπὸ τὴ βάσανο τῆς ἐπιστημονικῆς καί τῆς ἡλεκτρονικῆς ἐπαλήθευσης. Ὅ,τι ἦταν δυνατό νά βοηθήσει τό Δικαστήριο, τό μελέτησαν καί τό ἐπικαλέσθηκαν. Οὔτε μιά φορά δέν ἀκούστηκε ἡ ἐπιφύλαξη, πὼς τὰ δεδομένα, πού ἀποτελοῦσαν

ΔΕΝ ΦΟΒΕΙΣΘΕ ΤΟ ΘΕΟ;

τὸν ἐκκλησιαστικὸ τύπο, καὶ συνήθως στὸν ἐπίσημο ἐκκλησιαστικὸ τύπο τοῦ μητροπολιτικοῦ κέντρου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, διαβάζουμε συχνὰ γιὰ τὰ ἔργα καὶ τίς ἡμέρες τῶν πνευματικῶν μας ποιμένων. Ἐκδόσεις ἐπὶ ἐκδόσεων, δημοσιεύματα ἐπὶ δημοσιευμάτων, συνοδευόμενα καὶ ἀπὸ πλούσιο φωτογραφικὸ ὕλικό μὲ κέντρο ἀναφορᾶς πάντοτε τὸ πρόσωπο τοῦ ἐπιχώριου ἐπισκόπου, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται ἄλλα σὲ ἔργα εὐποιίας τοῦ Κέντρου καὶ τῶν Μητροπόλεων, ἄλλα σὲ ἐπετειακὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴ συμπλήρωση ὁρισμένων ἐτῶν ἀρχιερατείας τῶν Μητροπολιτῶν δίκην κοσμικῶν γενεθλίων, ἄλλα σὲ λαμπρὲς πανηγυρικὲς τελετὲς καὶ

ἀρχιερατικὰ συλλεΐτουργα γιὰ τὰ ὀνομαστήρια τῶν οἰκείων Ἱεραρχῶν, ἄλλα στὴν ἀπονομὴ τίτλων καὶ ὀφικίων ἀπὸ ἄρχοντες τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἄλλα σὲ συναντήσεις κοσμικῶν προσωπικοτήτων μὲ Ἱεράρχες κ.ο.κ.

Θὰ μᾶς ἐπιτραπεῖ νὰ δώσουμε τὸ δικό μας στίγμα καὶ νὰ κάνουμε τούτῃ τὴν ἐπισημάνση. Εὐθαρσῶς καὶ ἀπευθείας. Χωρὶς ἐπιφυλάξεις καὶ ἐνδοιασμούς. "Ὅλα αὐτὰ (γιὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἴσως θὰ μπορούσαμε νὰ μὴν διατυπώσουμε οὐσιαστικὸ ἀντιρρητικὸ λόγο) γίνονται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ μὲ κίνητρο τὴ φιλόδοξο διάθεση προβολῆς, κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ συμβιβασθεῖ μὲ τὴν ιδιότητα καὶ τὴν ἀποστολὴ

ἀπόρρητες, προσωπικὲς συνομιλίες ἢ ἐνέργειες τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσαχθοῦν στὴν Ἀνάκριση ἢ στὸ Δικαστήριό καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὸ φάκελλο, ὡς στοιχεῖα ἀποδεικτικὰ τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορούμενων. Τό θέμα ἦταν μεγάλο. Οἱ συνέπειες τῆς δραστηριότητος τῶν μελῶν αὐτῆς τῆς ὀργάνωσης καταλυτικὲς γιὰ τὴν κοινωνία μας. Καὶ ἡ Δικαιοσύνη εἶχε τὴν ἐλευθερίαν νὰ κινηθεῖ πρὸς κάθε κατεύθυνση, γιὰ νὰ σχηματίσει ἀδέκαστη γνώμη καὶ νὰ προσμετρήσει τίς ποινές.

Ὁ Χριστόδουλος δὲ διδάχτηκε ἀπὸ τὴν εὐσυνείδητη καὶ ἄψογη συμπεριφορὰ τῶν Ἑλλήνων δικαστῶν. Κινήθηκε, μυστικά καὶ στρεβλωτικά, στὸ δικό του ἄντρο τῆς μηχανορραφίας καὶ

τῆς συμμαχίας μὲ τοὺς ἐργάτες τῆς διαφθορᾶς. Χρησιμοποίησε, ὡς ἄλλοθι, λουτσουρεμένο τό Νόμο. Καὶ ἔπλεξε τό στεφάνι τῆς ἀμνήστευσης, γιὰ νὰ κοσμήσει τό κεφάλι τοῦ Ἀρχιερέα-παρτεναίρ ἐνός ἀποκρουστικοῦ ὁμοφυλοφιλικῶν διαλόγου.

* * *

Ἡ μελέτη αὐτοῦ τοῦ ὀγκωδέστατου, ἁλλὰ καὶ βρωμερότατου φακέλλου, μᾶς ἀναγκάζει νὰ γυρίσουμε τὰ φύλλα καὶ νὰ φτάσουμε στὴν ἐξέταση τῆς ἀκρίβειας(!!!) καὶ τῆς ἐντιμότητος(!!!) τοῦ ἀνακριτικοῦ ἔργου, ποὺ ἐπιχείρησε ὁ ἀνακριτὴς Μητροπολίτης Ἡλείας Γερμανός.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

του κληρικού. Για τους κληρικούς μας, και ιδιαίτερα για τους επίσκοπους, το ποίμνιο αξιώνει και θέλει να είναι πρωτοπόροι και μπροστάρηδες σε άλλες δραστηριότητες. Τους θέλει να δείχνουν ασυμβίβαστη και αγωνιστική διάθεση στα προβλήματα της Εκκλησίας. Και κάτι ακόμη: να προβάλλουν με τόλμη και παρρησία και «πνεύματι ήγεμονικῷ» τὴν ἀλήθεια και τὸν εὐαγγελικὸ λόγο σε θέματα αντιεκκλησιαστικῶν συμπεριφορῶν και κανονικῶν ἐκτροπῶν, παντοῦ και πάντοτε και πρὸς κάθε κατεύθυνση. Ἐστω και με προσωπικὲς θυσίες, ἔστω και με προσωπικὸ κόστος, ἔστω και ἂν σε πολλὲς περιπτώσεις ἔρχονται ἀντιμέτωποι με τὶς συμπεριφορὲς και τὰ προστάγματα τῆς ἡγεσίας τους. Ἡ προβολή και ἡ διατύπωση ἀπόψεων πρὸς τέρψη τῆς ἀκοῆς τῶν ἡγηγμένων εἶναι πολὺ εὐκόλη και συνηθισμένη ὑπόθεση και γίνεται πάντοτε χωρὶς κόστος και ἐπὶ τοῦ ἀσφαλούς. Ὅταν ὅμως δημιουργοῦνται ἀντιεκκλησιαστικὲς καταστάσεις και σημειώνονται φαινόμενα θλιβερά και τραγικά, ὁ καλὸς κληρικός, ὁ καλὸς Ἐπίσκοπος, δὲν πρέπει νὰ σιωπᾷ, δὲν πρέπει νὰ τηρεῖ στάση παθητικῆ, δὲν πρέπει νὰ μένει ἄφωνος και ἄλαλος. Ἀλαλα κατὰ τὸν ἱερὸ ὕμνωδὸ μένουν μόνο «τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν» και ποτὲ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Πρέπει νὰ διατυπώνει, ὅχι βέβαια ἐπικριτικῶς, ἀλλὰ σοβαρὸ και ὑπεύθυνο ἐλεγκτικὸ λόγο, ἔστω και ἂν ὁ ἔλεγχος αὐτὸς ἀφορᾷ σε πράξεις και ἐνέργειες τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, ἔστω και ἂν οἱ συνέπειες αὐτῶν τῶν ἀντιρρήσεων ἐπιβάλλουν προσωπικὲς θυσίες, ἔστω και ἂν ὁ ἔλεγχος αὐτὸς ἔχει βαρὺ προσωπικὸ κόστος.

Θὰ ἐστιᾶσουμε τὴν ἀναφορά μας ἀποκλειστικὰ σε ἓνα γεγονός, ποὺ δίνει αὐτὸ και μόνο τὶς διαστάσεις τοῦ προβλήματος. Εἶναι τὸ γεγονὸς ἐκεῖνο, ποὺ τὸ ζεῖ ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὁ πιστὸς λαὸς μας, ποὺ τὸν ταλαιπωρεῖ

και τὸν σκανδαλίζει και πού, παράλληλα, τραυματίζει σοβαρὰ και αὐτὸ τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι ἡ ἀπάθεια και ἡ ἀδιαφορία, με τὴν ὁποία ἡ ἐκκλησιαστικὴ μας Ἱεραρχία ἀντιμετωπίζει και ἀφήνει ἄθικτο τὸ γνωστὸ θέμα τοῦ διχασμοῦ τῆς Ἱεραρχίας, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ «Ἐκκλησιαστικὸ πρόβλημα».

Εἶναι γνωστὰ τὰ γεγονότα, ποὺ ἔγραφαν τὴ μελανὴ αὐτὴ σελίδα τῆς σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας. Εἶναι γνωστὸ ἐπίσης τὸ πῶς, τὸ γιατί και ὑπὸ ποιὲς συνθήκες ἐπιβλήθηκαν τὰ ἐπαίσχυντα αὐτὰ ἐπιτίμια. Ἐχουν γραφεῖ πολλὰ και ἀπὸ πολλὲς κατευθύνσεις. Δὲν θὰ τὰ ἐπαναλάβουμε. Ὅταν κατὰ τὴν παρακλητικὴ περίοδο τοῦ 15/Αὐγούστου τοῦ 1993 ὁ εὐσεβὴς λαὸς μας ἀνέπεμπε ὕμνους παρακλήσεως και ἱκεσίας στὴν Παναγία μας, τότε, ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες (10/8/1993), μιὰ εὐκαιρικὴ πλειοψηφία τῆς «μικρῆς» Συνόδου, τῆς ΔΙΣ, διέπραττε τὸ σοβαρότερο ἀτόπημα. Και χωρὶς καμμιά κανονικὴ και νόμιμη διαδικασία, χωρὶς ἐκκλησιαστικὴ δίκη, χωρὶς ἀπολογία και χωρὶς ἀκρόαση, ἐπέβαλε στοὺς τρεῖς ἐναπομείναντες Ἀρχιερεῖς ποινές, «ἐπιτίμια», με προκατασκευασμένο περιεχόμενο. Ἀνύπαρκτες και ἀνυπόστατες. Χωρὶς νὰ προβλέπονται ἀπὸ κανένα Ἱερὸ Κανόνα, εἰδικὰ γιὰ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτες, και μάλιστα με τέτοιο περιεχόμενο, ἀφοῦ ἡ ἔσχατη γι'αυτοὺς κύρωση εἶναι ἡ καθάρσιμος, ποὺ ἐπιβάλλεται μετὰ «τελείαν δίκην» και πάντοτε ἀπὸ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια.

Δὲν εἶναι δικές μας οἱ κρίσεις αὐτὲς και δὲν εἶναι δικὰ μας τὰ συμπεράσματα. Θὰ ἐπαναλάβουμε ἐδῶ, ἐντελῶς ἐπιγραμματικά, σε τίτλους, ὀρισμένες τοποθετήσεις και χαρακτηρισμούς, ποὺ δόθηκαν ἀπὸ ὑπεύθυνους ἐκκλησιαστικοὺς παράγοντες. Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ εἶπε σε ἐπίσημη συνεδρίαση

της Συνόδου: «Τὸ ἐπιτίμιο ἀκοινωνησίας ἐπεβλήθη διὰ βοῆς καὶ ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ» (ΙΣΙ 7/10/1998). Ὁ Μητροπολίτης Μετεώρων, σὲ ἄλλη συνεδρίαση, τόνιζε: «Τὸ ἐπιτίμιο ἐπεβλήθη λόγω δικαιοσύνης των (τῶν Μητροπολιτῶν) ἀπὸ τὸ ΣτΕ. Διὰ τοῦτο εὐρέθη τὸ ἐπιτίμιο, χωρὶς νὰ γίνῃ καμμιά διαδικασία» (ΔΙΣ 1/9/1998). Ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος (τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος) τὰ ἐνέταξε σὲ σχέδιο «ὑπόπτων προσώπων κινουμένων στὸ ἐκκλησιαστικὸ παρασκήνιο» (ἐπιστολὴ 8/4/1994). Ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς μετέφερε στὴ μηνιαία περιοδική του ἔκδοση ἐπιστολὴ, στὴν ὁποία ἔγραφε: «Τὸ πρόσχημα τῶν δῆθεν (!) ἐπιτιμίων κατὰ τῶν Μητροπολιτῶν στερεῖται κανονικότητος καὶ νομιμότητος» (ἐπιστολὴ 12/4/1994). Καὶ ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τῆς Θεολογίας καὶ Κανονολόγος ἀείμνηστος Κ. Μουρατίδης, τὴν πρώτη κιόλας ἡμέρα ἐπιβολῆς αὐτῶν τῶν «ἐπιτιμίων», δήλωνε μὲ θάρρος καὶ παρρησία: «Τὸ ἐπιβληθὲν εἰς τοὺς τρεῖς Μητροπολίτες ἐπιτίμιο ἀκοινωνησίας εἶναι κανονικῶς ἀνυπόστατο καὶ δὲν παράγει κανένα ἀποτέλεσμα». Τί χρειάζεται λοιπὸν ἔχουμε ἄλλων μαρτύρων;

Καὶ γιὰ μὲν τὸ μακαριστὸ Θεολόγο ἤρθη τὸ «ἐπιτίμιο». Πότε ὅμως καὶ πῶς; Δυὸ χρόνια μετὰ τὴν κοίμησή του καὶ πάλι «διὰ βοῆς!», χωρὶς καμμιά ἄλλη αἰτιολογία. Γιὰ νὰ ταυτισθεῖ ἔτσι ἡ ἐνέργεια αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ Χριστοδούλου ἄρχοντος, μὲ ἐκείνη τὴν ἀνάλογη ἐνέργεια τοῦ ἡγεμόνος Πιλάτου, μετὰ τὸ «τετέλεσται» τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ: «Καὶ γινούς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ὅτι ἤδη τέθνηκε, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ».

Καὶ κάτι πρόσθετο. Ὁ λαὸς οὐδέποτε δέχθηκε τὰ «ἐπιτίμια» αὐτὰ καὶ οὐδέποτε διέκοψε τὴν κοινωνία μὲ τοὺς ἀποδεκτοὺς ἀπὸ αὐτόν Ἱεράρχες του. Τὸ ἴδιο πράττει καὶ

ἐντυπωσιακὰ μεγάλος ἀριθμὸς κληρικῶν, ἀκόμη καὶ Ἐπισκόπων, ποὺ ἔχει διαρκὴ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς «ἐπιτιμηθέντες» Ἱεράρχες. Ἡ μόνη (καὶ ὄχι στὸ σύνολό της), ποὺ μένει «ἀκοινωνήτη» μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Ἐπισκόπους, εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ τὴν ἐμβάλλει σὲ σοβαροὺς προβληματισμούς.

Καὶ ἐδῶ γεννᾶται τὸ μεγάλο ἐρώτημα.

Σεβασμιώτατοι,

Πῶς ἀνέχεσθε νὰ διαιωνίζεται αὐτὸ τὸ μέγα ἐκκλησιαστικὸ ἀτόπημα, ποὺ δὲν ἔχει κανένα ἀπολύτως κανονικὸ ἔρεισμα, ποὺ δὲν ἔχει ποτέ, ἔστω, ἐπικυρωθεῖ ἀπὸ τὴν προβλεπόμενη, αὐξημένη πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας, οὔτε κατὰ τὴν ἐπιβολὴ τῶν «ἐπιτιμίων» τὸ 1993 οὔτε κατὰ τὴν προσπάθεια νομιμοποίησής τους τὸ 1998 καὶ ἀπὸ τὰ ὅποια ὁ εὐσεβὴς λαὸς ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπό του, καταδικάζοντας ἔτσι τὶς ἐνέργειές σας; Δὲν αἰσθάνεσθε βαρὺ τὸν ἔλεγχο τῆς συνείδησής σας καὶ δὲν βασανίζει τὴ σκέψή σας τί λόγος θὰ ἀποδώσετε, ὅσοι μάλιστα ἀπὸ σᾶς συνέπραξαν στὴ δημιουργία αὐτῆς τῆς κατάστασης, ὅσοι καὶ σήμερα τὴν ἀνέχονται ἢ ὅσοι τουλάχιστον ἀπὸ σᾶς εὐρίσκονται λίγο-πολύ κοντὰ στὴ θύρα ἐξόδου ἀπὸ τὴν παρούσα ζωὴ; Δὲν ἔχετε ἀναστολές, ὅταν ἔρχεται στὴ σκέψή σας αὐτό σας τὸ ἀμάρτημα, ἐνῶ πλησιάζετε τὸ Ἅγιο Θυσιαστήριο γιὰ νὰ τελέσετε τὸ «καὶ ἀγγέλοις φοβερόν» μέγα μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας; Τὸ εὐαγγελικὸ «καταλλάγηθι» ἰσχύει μόνο γιὰ μᾶς τοὺς ἀπλοϊκοὺς λαϊκοὺς καὶ δὲν ἐπεκτείνεται καὶ στοὺς δικούς σας ἐπισκοπικοὺς χώρους; Δὲν σκεφθήκατε ποτέ, μήπως φθάσατε στὸ σημεῖο νὰ ἐπαναλάβετε «ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ» τὰ λόγια τοῦ ληστοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ «ἄξια ὦν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν»;

Καί, ἐπιτέλους, δὲν φοβεῖσθε τὸ Θεό;

Ὁ Σχολιαστὴς

Τό Μυστήριο τῆς θείας Λατρείας.

Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποτελεῖ «γένος ἐκλεκτόν» καί «ἔθνος ἅγιον». Λαό, πού ἀνήκει στό Θεό καί «ἐξαγγέλλει» τίς «ἀρετές» Του προσφέροντας ἀδιάλειπτη δοξολογική λατρεία εἰς Αὐτόν (πρβλ. Α' Περ. β' 9). Ἡ μαρτυρία Θεοῦ καί ἡ λατρεία Του νοηματοδοτοῦν τήν Ἐκκλησία καί κατά τή σταυρική πορεία Της πάνω στή γῆ καί κατά τήν ἀέναυ ἀριαμβική λιτανεία Της στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀγνοώντας τοῦτο τό ἔργο, διακυβεύουμε τήν ἀγιότητα τῆς Ἐκκλησίας, χάνουμε τήν οὐσία Της, ἀκόμα καί ὅταν Τήν ἐξυμνοῦμε ὡς καταξιωμένο εὐαγές ἴδρυμα, ὡς παράγοντα πολιτισμοῦ καί κοινωνικῆς προόδου, ὡς «ἐθνικό κεφάλαιο». Ἡ Ἐκκλησία, «ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ», διατρανώνει τήν ἐμπειρία Της ἀπό τήν ἀφατη σύζευξή Της μέ τόν Κύριο. «Ἐκάλυψεν Οὐρανοῦς ἡ ἀρετή Σου Χριστέ!» ψάλλει (Κανόνας Ὑπαπαντῆς, ὡδή δ'). Μέ τό στόμα δέ τοῦ ἁγ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, πού ἐρμηνεύει τό τροπάριο αὐτό, ἀναδεικνύει ὡς «Ἀρετήν» Χριστοῦ «τὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν καί μέχρι τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ κένωσιν. Αὕτη γάρ εἶναι τόσο ὑψηλή καί μεγάλη, ὥστε μέ τό μεγαλεῖόν της ἐσκέπασε καί αὐτό τό ὕψος τῶν Οὐρανῶν, δηλαδή τῶν οὐρανίων Ἀγγέλων, ἐπειδὴ ἔφριζαν ἀληθῶς καί αὐταὶ αἱ τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις τοῦ Μυστηρίου τό μέγεθος» («Εορτοδρόμιον», Ἐκδ. «Ὁρθόδ. Κυψέλη» 1987, τομ. Α', σελ. 343-344). Ἀγγελοι καί ἄνθρωποι ὁμολογοῦν καί μεγαλύνουν ἀενάως διὰ τῆς Ἐκκλησίας τήν ἀσύλληπτη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού φανε-

ρώθηκε περίτρανα μέ τό μέγα Μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας.

Ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἀρησκευτικο-πολιτιστικό δρώμενο, μέ πρωταγωνιστές, κομπάρσους καί θεατές. Οἱ πιστοὶ δέν «θεῶνται» ἀπλῶς τὰ τελούμενα. Λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος: «Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρ. β' 5). Μέ ἄλλα λόγια, ὅλοι σεῖς οἱ πιστοὶ, ἄνδρες καί γυναῖκες, σὰ ζωντανὰ λιθάρια συναποτελεῖτε τό οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας καί ὡς ἅγιον ἱερατεῖο συμμετέχετε στό χάρισμα τῆς γενικῆς ἱερωσύνης καί προσφέρετε θεάρεστες θυσιῆς πνευματικῆς διὰ τοῦ ἱεουργοῦντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κάθε γνήσια ἱεουργία, ἰδίως ἡ τέλεση τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, δέν εἶναι ἔργο μιᾶς συνάξεως πιστῶν. Σέ ὅποιο τόπο καί μέ ὅποιο τυπικό καί ἂν τελεῖται, ὅσοι καί ὅποιοι καί ἂν παρίστανται, εἶναι στήν οὐσία ἓνα οἰκουμενικό «συλλεῖτουργο», γιατί μυστικά εἶναι παροῦσα καί συμμετέχει ὅλη ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἱεουργεῖ δέ ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος. Ἡ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, ἀκόμα καί σέ μιὰ ἀχυροκαλύβα μέσα στή ζούγλα, μέ ἓναν ἀπλό ἱερέα καί μιὰ δράκα νεοφώτιστους ἰθαγενεῖς ὡς ἐκκλησίασμα, εἶναι «εὐπρόσδεκτη πνευματικὴ θυσία», ὅσο καί ἓνα Πατριαρχικό συλλεῖτουργο. Κάποτε, ἴσως, καί πιό εὐπρόσδεκτη, γιατί τό στάτους τῶν ἱεουργῶν καί ἡ τελετουργικὴ μεγαλοπρέπεια δέν ἐντυπωσιάζουν τό Θεό. Αὐτό, πού μέ «πάθος» ζητᾷ εἶναι ἡ καρδιά ἐκείνων, πού Τόν λατρεύουν: «δός μοι, υἱέ, σὴν καρδίαν» (Παρ. κγ' 26).

Ἡ θεία λατρεία εἶναι ἔργο τῆς διαχρονικῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο προγεύτηκαν οἱ Προφῆτες καὶ οἱ Δίκαιοι τῆς Π. Διαθήκης, ἡ δὲ κορύφωσή του στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν προτυπώνεται στὴν Κ. Διαθήκη στὸ ὄραμα τῆς ἀδιάλειπτης λατρείας τοῦ «καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» (Ἀποκ. δ'). Εἶναι, ἀκόμα, ἔργο τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἔργο, ὅμως, ἀφανές. Τὸ πέπλο δέ, πού καλύπτει, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ αἰσθητοποιεῖ τὸ ἄρρητο αὐτὸ μυστήριό τῆς θείας λατρείας, εἶναι τὸ λειτούργημα τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Μένει ἄφωνος κανεὶς μπροστὰ στὸ ἀπύθμενο βάθος τῆς θείας κενώσεως. Ὁ Θεὸς ἔχει θεσπίσει ὡς ἀναγκαῖα προϋπόθεση κάθε νόμιμης λατρευτικῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας, τελουμένης ἀπὸ τὸ Μεγάλο Ἀρχιερεῖα Τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴ σύμπραξη ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἐνὸς θνητοῦ, Ἐπισκόπου, Πρεσβυτέρου ἢ Διακόνου, τὸν ὁποῖον ἐνδύει ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴ Χάρη τῆς εἰδικῆς ἱερωσύνης. Ὅσο δὲ κατέρχεται κενούμενος ὁ Χριστός, τόσο ἐξυψοῦται ἡ φύση τῶν ἀνθρώπων στὸ πρόσωπο τοῦ Ἱερέα, πού ἱερουργεῖ. Τὸ μεγαλεῖο

καὶ ἡ τιμὴ αὐτῆς τῆς ἱερωσύνης, ἀλλὰ καὶ τὸ βαρὺ φορτίο τῶν προϋποθέσεων, πού ἀπαιτεῖ, τῶν εὐθυνῶν καὶ ὑποχρεώσεων, πού συνεπάγεται, καθὼς ἐπίσης τὸ πρόβλημα τῆς ἀξιοσύνης ἢ ἀναξιοσύνης τῶν κληρικῶν, ἔχουν ἀπασχολήσει τοὺς Ἁγίους Πατέρες. Ἐδῶ δὲ ἐπισημάνουμε μόνο κάποια σημεῖα, πού ἔχουν σχέση μὲ τὴ θεία λατρεία.

Κάθε πιστός, ἄνδρας ἢ γυναῖκα συνεργεῖ κατὰ τρόπο μυστικό στὴ θεία λατρεία. Αὐτὸ ὑποδηλώνει τὸ βεβαιωτικὸ καὶ κυρωτικὸ «Ἀμήν», πού ἀναφωνεῖ ὡς κατακλείδα ὁ λαὸς σὲ διάφορες φάσεις τῆς λατρείας. Ὁ πιστός, ὅμως, «ἱερουργεῖ» ἐξ ὀνόματός του. Ὡς ἄτομο. Σ αὐτὸ διαφέρει ἀπὸ τὸν Ἱερέα, ὁ ὁποῖος ἱερουργεῖ ὄχι μόνο ὡς ἄτομο, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἱερέας, (ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ Πρεσβύτερος καὶ βοηθητικά ὁ Διάκονος), ὅταν ἱερουργεῖ, ἐνεργεῖ ὡς ἐνδιάμεσος μεταξὺ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Θεοῦ. Προσφέρει πρὸς τὸ Θεὸ «δεήσεις καὶ ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ». Καὶ ὄχι μόνο τῶν ζώντων, ἀλλὰ προσφέρει ἀκόμα τὴν «λογικὴν

Πανελλήνια πρωτοβουλία
γιά τὴν ἀποκατάστασιν
τῆς Κανονικότητος
καὶ τῆς Νομιμότητος

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἡ Πανελλήνια πρωτοβουλία γιά τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Κανονικότητος καὶ τῆς Νομιμότητος στὴν Ἐκκλησία σᾶς προσκαλεῖ στὴν ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Νικοδήμου.

Θά πραγματοποιηθεῖ τὴν Τρίτη, 23 Νοεμβρίου 2004, ὥρα 7 μ.μ. στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὁδ. Πανεπιστημίου 22.

Θέμα: Διαβάθμιση προτεραιοτήτων στὴν Ἐκκλησία.

λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσασμένων Προπατόρων, Πατέρων,... καί παντός πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου. Ἐξαιρέτως τῆς «παναγίας...», «καί ἀειπαρθένου Μαρίας» (Λειτουργία ἱ. Χρυσοστόμου). Ἄλλοτε πάλι στρέφεται πρὸς τὸ μέρος τῶν πιστῶν καί τοὺς μεταδίδει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν δὲ πρόκειται γιὰ τέλεση Μυστηρίων (θεία Εὐχαριστία, Βάπτισμα, χειροτονία, κτλ.), ὁ Κύριος ὡς μυστικός Μέγας Ἱερουργός ἐκκέει τὴ Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος διὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου Ἱερέα.

Ὁ πρῶτος καί ἡσυχίος Κύριος, παρὼν πάντοτε σὲ κάθε σύναξη λατρευτικῆς τῆς Ἐκκλησίας, θέλησε νὰ μένει ὁ Ἰδιος ἀφανὴς Ἱερουργός χρησιμοποιώντας ὡς σύμβολο τῆς παρουσίας καί τῆς ἱερωστικῆς πράξεώς Του τὸν Ἱερέα. Ἐξ ἄλλου, σὲ πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Ἱερέα, καθὼς στέκεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τὸν Ὅποιο λατρεῖ, ἀνακεφαλαιώνεται ὅλη ἡ Χάρη τῆς ἱερωσύνης τοῦ λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἱερέας, δηλαδή, δανεῖζει τὸ σῶμα καί τὸ πνεῦμα του, ὅλη τὴν ὑπαρξὴ του σὲ τὸ Θεὸ καί τὴν Ἐκκλησίαν, προκειμένου νὰ τελεσθεῖ ἡ θεία λατρεία. Τὴν δανεῖζει οἰκειοθελῶς καί ἐνεργεῖ κάθε στιγμή αὐτοβούλως μὲ πλήρη συναίσθηση καί νηφαλιότητα. Δὲν ἀσκεῖται βία ἢ ὑποβολή σὲ πρὸς τὸ πρόσωπό του. Ἄρα, φέρει ἀκεραία τὴν εὐθύνη τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καί Ἐκκλησίας. Καμιά μαγικὴ δύναμη ἢ ιδιότητα δὲν ὑπάρχει στὸν Ἱερέα, πού νὰ τρομάζει τὸ λαὸ κρατώντας τὸν σὲ ἔκσταση ἢ καταστολή. Τὸ δέος καί ἡ ὑποταγή, ἡ τιμὴ καί ἡ προσκύνηση ὅλης τῆς Ἐκκλησίας ἀνήκουν σὲ Θεὸ καί εἰδικῶς στὸν κεκρυμμένον Μεγάλον Ἀρχιερέα, στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Ἱερέας ἀπλῶς ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὴν Ἐκκλησίαν καί, παράλληλα, ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας τὸ Θεό.

Ἀπόρροια αὐτῆς τῆς ἐκπροσωπήσεως εἶναι ὁ συντονιστικὸς ρόλος τοῦ κλήρου

σὲ κάθε λατρευτικῇ, καί ὄχι μόνο, σύναξη τῆς Ἐκκλησίας. Καί ἐδῶ κρύβεται ἓνα ἀκόμα Μυστήριον. Αὐτὴ ἡ ἐκπροσώπηση ὑπερακοντίζει τὴν κοινὴ λογικὴ, πού θέλει τὸν ἐκπρόσωπο νὰ ἐνεργεῖ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐκπροσωπούμενου. Στὴ ζωὴ καί στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, ἀντίθετα, ὁ Ἱερέας δὲν ἐκπροσωπεῖ ἀπόντες. Εἶναι ὅλοι παρόντες. Ὁ Θεός, ἀλλὰ καί σύμπασα ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία. Ζῶντες πιστοὶ καί κεκοιμημένοι. Κοινοὶ θνητοὶ καί Ἅγιοι. Ἱεουργοῦν ὅλοι μαζί καί συνδιακονοῦν τὴν Ἐκκλησίαν. Ἄν, λοιπόν, ἡ αὐθαιρεσία, ἡ ἀδιαφάνεια, ἡ κρυψινοία, ἡ διπλοπροσωπία ἐνός Χριστιανοῦ ἀποτελοῦν βλασφημία κατὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, πόσο πῶς ἀποτρόπαιες εἶναι τέτοιες συμπεριφορὲς σὲ λειτουργημὰ καί τὴν πολιτεία τοῦ κληρικοῦ, ὅσο ψηλά καί ἂν βρίσκεται. Ἀποτελοῦν εὐθεία προσβολὴ καί ἐμπαιγμὸ τῶν θείων καί ἱερῶν Προσώπων, τὰ ὅποια ἐκπροσωπεῖ καί ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἔτσι πολιτεύεται.

Ε. Χ. Οικονομάκος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Ἱδιοκτῆτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο